

De øvrige udvalgsmedlemmer indstillede lovforslaget til vedtagelse med den nævnte ændring.

Fra *kommunistisk* side stilledes til 2. behandling ændringsforslag om, at § 2, stk. 4, skulle udgå. Selvom dette ændringsforslag skulle blive vedtaget — hvilket ikke skete —, ville partiet dog ikke kunne stemme for lovforslaget som helhed, hvilket *Aksel Larsen* understregede ved at stille følgende forslag til motiveret dagsorden:

„Idet folketinget udtaler, at når staten allerede gennem sukkerordningerne har påtaget sig ansvaret for sukkerfabrikernes opretholdelse, synes der ikke at være virkeligt grundlag for privatkapitalens enebeherskelse af produktionen, men fordelene ved en statsovertagelse må være meget store,

opfordrer folketinget ministeren for handel, industri og søfart til at udarbejde og snarest forelægge rigsdagen forslag om nationalisering af sukkerindustrien.

Tinget fortsætter derpå behandlingen af den foreliggende sag.“

Dette forslag tog *handelsministeren* afstand fra. Han og hans parti var nu som før tilhængere af sukkerfabrikernes nationalisering, men da der ikke for tiden var mulighed for at gennemføre tanken, burde man i stedet for koncentrere sig om at skabe den under de givne forhold bedst mulige ordening.

Efter at dagsordensforslaget var forkastet med 85 stemmer mod 6 (DK), vedtoges ændringsforslaget om at lade eneretsbestemmelsen udgå uden afstemning, mens det kommunistiske ændringsforslag udenfor betænkningen forkastedes med 89 stemmer mod 6.

Til 3. behandling stilledes fra retsforbundets side ændringsforslag om i § 3 at indføre følgende bestemmelse:

„Ministerne for handel, industri og søfart drager omsorg for, at enhver landmand får adgang til at deltage i produktionen, og at der ved en eventuel overtegning foretages en procentvis lige nedskæring af alle arealer, dog undtaget langtidsaftalte garantiarealer.“

Dette ændringsforslag, som *handelsministeren* gik imod udfra den opfattelse, at bestemmelsen ville virke meget uøkonomisk og indebære en risiko for fordyrelse af sukkerproduktionen, forkastedes med 96 stemmer mod 6, idet kommunisterne afholdt sig fra at stemme.

Lovforslaget vedtoges derefter med 93 stemmer mod 12 (DK og DR).

I *landstinget* var vedtagelsen enstemmig.